

כ"א שבט תשפ"א, 03/02/2021 החלטה
תיק 33223-10-19
ש' רנה הירש

התובע:

יצחק ממון, ת.ז. 06554693

ע"י בייכ עוה"ד א' פרייברג

מרח' אבא הלל 7, רמת גן

טל': 037412358 פקס: 0773180983

- נ ג ד -

הנתבעות:

1. קווים תחבורה ציבורית בע"מ, ח.פ. 513000877

2. גילברט ממון, ת.ז. 061421681

3. איילון חברה לביטוח בע"מ, ח.פ. 520042169

ע"י בייכ עוה"ד שלמה ברקוביץ' ואח'

מרח' עמינדב 23 (קומה 1), תל אביב, 67898

טל': 035686100 פקס: 035686101

דוא"ל: office@sberkovitz-law.co.il

מועד קבלת תחשיב התובע: 25.1.21

המועד האחרון להגשת תחשיב הנתבעות: 14.2.21

תאריך חתימת המסמך: 3.2.21

תחשיב נזק

הנתבעות מתכבדות להגיש תחשיב נזק מטעמן, וזאת בגין התאונות הנטענות (להלן – **"התאונות"**).

*** נחתם דיגיטלית ***

הח"מ חכך בדעתו האם יש כלל מקום להגשת תחשיב מטעמו מקום בו התובע, ליד 5.2.1951, בן 67 שנים וחודש במועד התאונה הראשונה ובן 70 שנים כיום, פנסיונר עובר לתאונה ובמועדה, אשר נקבע כי לא נותרה לו נכות צמיחה בגין מי מהתאונות נשואות התובענה - בוחר להעמיד דרישתו לפיצוי ע"ס של 158,627 ₪ נטו (...).

דברי כב' הש' בלק במסגרת ת.א (שלום ת"א) 48289-02-16, פלוני נ' עיריית ת"א ואח' (החלטה מיום 11.5.19, פורסמה בבנו) יפים במקרה דנן:

"מדובר בהתנהלות בלתי מידתית בעליל, אשר אין הדעת סובלת שכן מבחינה אופרטיבית היא שמה לאל את כל הרעיון של קידום תובענות שעניינן נזקי גוף ותיעולן למסלול של פשרה, באמצעות הליך של תחשיבי נזק. למעשה התנהלות זו של התובע מנעה כל אפשרות מעשית לקיים דיון ענייני ותכליתי בתחשיבי נזק בישיבת קדם המשפט ביום 2/5/19 שהייתה קבועה בדיוק לשם כך"

יודגש כי תחשיב נזק זה נעשה לצורכי פשרה בלבד, ואין באמור בתחשיב זה משום כל הסכמה לשינוי חזית ו/או להרחבת חזית ו/או לכל טענה אחרת שיש בה כדי לנגוד ו/או לגרוע באופן כלשהו מטענות הנתבעות, לרבות הטענות שנטענו על ידן בכתב הגנתן.

העובדות הנטענות:

1. התובע טוען למעורבותו בתאונות דרכים ביום 5.3.2018, עת "ירד במדרגות אוטובוס קו 247. החליק התבע ונפל במורד המדרגות" (סעיף 1 לתובענה) (הטענות במקור – ג.ס.).

2. חרף התיאור הדרמטי לעיל, אין כל עדי ראיה אשר יכולים לאשש את קרות התאונה הנטענת; התובע לא פנה לנהג האוטובוס בזמן אמת ודיווח לו אודות התאונה; אין בהנפקת אישור משטרה כדי להקים יש מאין.

ראי ת.א (שלום חיפה) 3149-01-09, עיזבון המנוחה עוואד ז"ל נ' קרנית ואח' (פס"ד מיום 31.10.12, פורסם בבנו):

"הלכה למעשה, הינו כי אישור משטרה כשלעצמו אינו יכול להוות ראיה לאמיתות הנתונים המפורטים בו [לעמדה דומה, ראו: ת.א. (שלום, ת"א) 15078/05 נחום דני נ' סהר חברה לביטוח

בע"מ (4.2.09) בסעיף 7; ת.א. (שלום, ת"א) 91902/98 חסון נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ
(4.5.05) בסעיף 6; ת.א. (שלום, י-ם) 19780/97 אלברט נ' אררט חברה לביטוח בע"מ (26.6.01).
 מדובר באישור הניתן כמעט כעניין שבשגרה, בדרך כלל בידי צד שהוא בעל עניין, ומבוסס על מסירת ההודעה על תאונת דרכים בידי הנוגעים בדבר, לעתים קרובות אותו בעל עניין המבקש את האישור. אישור המשטרה, כמצויין בכתרתו, הינו טופס המשקף מידע המצוי בתיק, ולא יותר מכך. אם הדיווח בטופס ההודעה על תאונת דרכים הינו שגוי עובדתית, ואפילו בתום לב, גם המידע שיופיע באישור המשטרה יהא שגוי."

[כן ראי ת.א. (מחוזי ת"א) 11371-03-11, שירותי בריאות כללית נ' קרנית, פס"ד מיום 13.4.14, פורסם בנבו, סעיף 27 לפסה"ד].

3. לא זו אף זו, התובע השיב – במסגרת תצהיר תשובות לשאלון מטעם הנתבעות – במענה לשאלה "האם מסרת הודעה לחברת האוטובוסים אודות התאונה ? מתי ? נא המצא העתקה", כי מסר הודעה לקצין בטיחות בחניון אגד במושב אחיסמך ששמו אלי אבו סננוס (תשובה כא').

היכן העתק הודעה עלומה זו ? רק לתובע הפיתרונים..

4. כידוע, על תובע להוכיח - על פי מאזן ההסתברות - את עילת תביעתו, בבחינת "המוציא מחברו עליו הראייה". על נתבע לא מוטל להוכיח כי התובע "משקר" או "להפריך" את גרסת התובע וכיו"ב. נתבע רשאי שלא להציג גרסה נגדית, לא להביא ראיות ולהסתפק רק בחקירה נגדית של התובע ועדיו ובהדגמת הפגמים בעדויות אלה: מהימנותו, הגיונו והסתברותו. על סמך אלה רשאי נתבע לטעון כי גרסת התובע לא הוכחה ברמה הנדרשת:

"...נטל ראיה... להוכיח נסיבות התאונה מוטל על ... התובעת ... אם בסופו של יום יותר ספק... באופן שמאזני ההסתברות... יישארו שקולות... תדחה התביעה שכן נטל השכנוע כאמור מוטל על כתפי התובעת"

[ת.א. (שלום ת"א) 68965-06, כחלון נ' קוד הילה תקשורת מיון ואח', פס"ד מיום 23.7.13, פורסם בנבו].

5. כן טוען התובע למעורבותו בתאונה נוספת ביום **27.6.18**, עת "ירד מרכב... נתקעה רגלו של התובע בין המדרכה לרכב והתובע נפל ונחבל." (סעיף 1 לתובענה).

6. אין מדובר בתאונת דרכים "קלאסית" (פגוש אל פגוש) אלא בתאונה במהלך ירידה נטענת מרכב, וכאשר מלץ היושר היחיד של התובע הינו אשתו (נהגת הרכב...) - יש להתייחס לטענותיהם במשנה זהירות.

7. יתרה מכך, בתיעוד הראשוני (נספח 23 לתובענה) נרשם – **"נפל לפני יומיים, כאבים בשוק ימין"**. קרי, **אין כל אזכור לרכב ו/או לירידה מרכב**.

8. הלכה היא כי לתיאור אשר ניתן **בסמוך לאחר התאונה - יש ליתן משקל יתר**, היות וקיימת חזקה כי אדם הפונה לקבלת טיפול רפואי ימסור **תיאור מדויק של סיבת הפנייה**, וזאת במטרה לקבל טיפול רפואי מיטבי [ע.א. 8388/95, הסנה נ' בן ארי, פ"ד נו (4), 688; ת.א. (שלום חיפה) 16247-07, גור נ' אמסילי ואח', פס"ד מיום 14.9.11, פורסם בנבו; ת.א. (שלום ראש"צ) 38222-04-10, יקותילוב נ' בנימין ואח', פס"ד מיום 10.7.14, פורסם בנבו].

9. נתבעת 3 (להלן – **"הנתבעת"**) טוען כי התובע לא הציג ראיות מספקות – אם בכלל – אשר יכולות לתמוך בטענתו כי מדובר בתאונה הנטענת מיום 27.6.18 אונתה בעת ירידה מרכב, כאשר גרסתו בזמן אמת **אינה** מאזכרת רכב ו/או כניסה לרכב.

10. ביהמ"ש הנכבד מתבקש ליתן דעתו לטענות אלו מפי הנתבעת לגבי אמיתות ונסיבות התאונות.

למען הזהירות בלבד, ומבלי שהדבר יפגום בטענות הנתבעת דלעיל, תתייחס היא לשאלת הנזק.

לא נותרה נכות רפואית ו/או תפקודית:

11. ביהמ"ש מינה מומחה רפואי בתחום האורתופדי - דר' א' גופמן - לשם בדיקת התובע בגין התאונות.

12. הלה קבע כי לתובע **לא נותרה נכות צמיתה בגין מי מהתאונות**.

13. התובע – חרף טענותיו כלפי קביעות המומחה בתחשיבו – לא ראה לנכון להפנות הימנו שאלות הבהרה ו/או לזמנו לחקירה, ועל כך נאמר:

"ככלל, 'הימנעות מחקירה נגדית של מומחה מעידה כי בעל הדין שעשה כן סבר כי לא יוכל מבחינה מומחית-מדעית לערער על חוות דעתו' (ע"פ 260/58 מאיר ששון נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד י"ב (2) 1806). ועל כן, בנושאים בהם לא הוצגו למומחה שאלות הבהרה, והמומחה אף לא נחקר עליהם - ניתן לראות את בעל הדין כמי שהסכים עם קביעות המומחה לגביהם (כבי השופט י' זמיר בע"א 4445/90 'עמיגורי' (ניהול נכסים) בע"מ נ' יצחק מאיוסט ואח' [...])" [ת"א (שלי י-ם) 10756/99 מנדלוביץ נ' יוחנן] (2005)"

[ת.א (חדרה) 53527-08-15, הראל נ' האס, פס"ד מיום 28.11.17, פורסם בנבו].

14. בהיעדר נכות רפואית – לא נותרה כל נכות תפקודית.

תחשיב הנזק:

הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה:

15. התובע, כחבר קופת חולים, זכאי לקבל טיפולים חינם אין כסף מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד – 1994.

16. כמו כן המדובר ב- "נזק מיוחד" הטעון הוכחה ראייתית [ע.א 355/80, אניסימוב נ' מלון טירת בת שבע, פ"ד לה (2), 800, בעמ' 809; ע.א 3769/97, דהן ואח' נ' דני, פ"ד נג (5), 581, בעמ' 593].

התובע לא צירף כל קבלה אודות סכום כלשהו אשר הוציא הוא מכיסו הפרטי בגין התאונות.

17. בהיעדר נכות צמיתה אין מקום לפסוק פיצוי עתידי כלשהו.

18. כאשר אלו הם פני הדברים, על ביהמ"ש לדחות את טענות התובע בראש נזק זה.

עזרת הזולת:

19. מדובר בנזק מיוחד הטעון הוכחה.

20. לעניין עזרת בני משפחה: שני תנאים מצטברים נקבעו בפסיקה לצורך פיצוי בראש הנזק של עזרת בני המשפחה:

- א. מדובר ב - "עזרה נחוצה וחיונית";
- ב. המדובר בעזרה החורגת בהרבה מהעזרה הרגילה שמעניקים בני משפחה זה לזה.

[ע.א 1952/11, אבו אלהווא נ' עיריית י - ס, פס"ד מיום 6.11.12, פורסם בנבו].

21. התובע לא עמד בנטל זה. הוא לא אושפז בגין התאונות ולא נגרמו לו שבדים ו/או חבלה משמעותית אחרת, אשר הצריכה את ריתוקו למיטתו ו/או לביתו (יצוין כי בתצהיר תשובותיו לשאלון מטעם הנתבעות הוא הצהיר – "לא העסקתי עוזרת בית לפני או אחרי". נעזרתי באשתי ובבני משפחה" – תשובה 29).

22. בהיעדר נכות צמיתה אין מקום לפסוק פיצוי עתידי, ואין אלא להביע תמיהה אודות הסכומים הנדרשים בראש נזק זה ע"י התובע, לרבות דרישה לפיצוי עתידי.

23. לאור האמור לעיל, ובהיעדר כל הוכחה פוזיטיבית לצורך בעזרה בעבר, הרי שאין התובע זכאי לפיצוי בראש נזק זה, אך לצרכי פשרה יוצע סך גלובלי של 400 ₪.

כאב וסבל:

24. לא נעלמה מעיני הנתבעת הסמכות המוקנית לבית המשפט הנכבד עפ"י תקנה 2 (ב) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), תשל"ו - 1976. יחד עם זאת, הלכה פסוקה היא כי "יתקנה 2 (ב) מהווה חריג למגמה הכללית המתבטאת בסעיף 2(א), לפיה נקבעה נוסחה ברורה ונוקשה לקביעת שיעור הפיצוי בגין נזק לא ממוני. ככל חריג להוראת חוק מהותית, יש לפרש גם חריג זה על דרך הצמצום. אכן, כך פירש השופט המלומד בדרגה הראשונה את התקנה הנ"ל. הנמקתו ומסקנתו מקובלות עלי. פרשנות זו תואמת את ההלכה שיצאה מלפני בית-משפט זה, ואיני מוצא כל הצדקה לסטות ממנה" [ע.א 284/88, אורית גבאי (קטינה) נ' פוגל ואח', פ"ד מו (4), 837, עמ' 842].

25. בשקלול נתוני התיק, לרבות היעדר אשפוזים והיעדר נכות צמיתה, יוצע פיצוי כדלקמן:

- התאונה מיום 5.3.18 – הוצג תיעוד דל המסתיים ביום 12.6.18 (לאחר 3.5 חודשים בקירוב).
יוצע סך של 3,500 ₪;
- התאונה מיום 27.6.18 – הוצג תיעוד המסתיים בחודש 4/2019.
יוצע סך של 5,500 ₪.

ניכוי שכר המומחה:

26. חרף התנגדות הנתבעת למינוי מומחים רפואיים, מונה מומחה בתחום האורטי, ושכרו הושת על הנתבעת.

27. כאמור לעיל, דר' גופמן קבע כי לתובע לא נותרה נכות צמיתה בגין התאונות.

28. הנתבעת נשאה בשכר המומחה - סך כולל של 5,850 ₪.

29. ביהמ"ש הנכבד מתבקש להורות על קיזוז סך זה ו/או חלקו מהפיצוי לעיל.

ראי ת.א (שלום חיפה) 2255-03-09, מוסלם נ' כלל חברה לביטוח (פס"ד מיום 17.1.13, מורסם בנבו):

"יש מקום לפסוק פיצוי בגין כאב וסבל, ופיצוי בגלל הפסד השתכרות בעבר. בהעדר נכות צמיתה אין לפסוק פיצוי בגין הפסד השתכרות בעתיד, ובהעדר ראיות, ולו לכאוריות ו/או היעדר קיומו של בדל ראיה להוצאות כלשהן או עזרת צד ג' – כאמור, אין לפסוק פיצוי בגין ראשי נזק אלה. הפיצוי המגיע לתובע בגין פגיעתו, שהינה קלה מאד, בתאונה זו מסתכם בסך 5,500 ₪.

מסכום זה יש לקזז סכום של 4,872 ש"ח אותו שילמה הנתבעת עבור חוות דעת המומחה"

גיל סבן, עו"ד
ב"כ הנתבעות